

नं.

५००८

नाम.

गणेश चतुर्थी व्रत
माहात्म्यम्.

लं.

x

x

x

x

पत्र

—

सं.

x

विषयः पुराण माहात्म्यं

मलेशाचतुर्थीवृत्तमाकात्म्यम् भविष्योत्तरे

५००८

या तत्कवेयं हतं संधिं पुनरुपगमयति भूमा शिवशंकरसंज्ञा २५

जं श्रीगणेशाय नमः शेषिवशं भुजमस्तु त उमादेवीं परस्मिन् गणायि यं नमस्तु सर्वदेवैर्गुरुं (वैशं या यत उवाच उद्यमं
पांडवः शुद्धे केशो कयुधिष्ठिर उवाच वाक्यं मया कृतं देवविन्दनं २ युधिष्ठिर उवाच किं करोमि महाबाहो सुदुर्भवेति मा
यव भीष्मकर्णमहायाथा कथमे भवति जयः श्री भगवानुवाच विनायकः महाईशः गणेशः शिवनंदनः तस्य पूजा वि
धिं कृत्वा जयं भवति निश्चयः ४ युधिष्ठिर उवाच शिवशं भुजं हायो गी उमादेवी यतिव्रता कथं पुत्रं भवेज्जन्म संशयं व्रजते
न ५ श्री भगवानुवाच शुण्डा पार्थ महाबाहो यतः संप्रपद्यते तत्पापं सर्वदा मिलोक्तान् हिंसाकारकैर्देवैर्लाभं शिवे
रेष्याने उमादेवी च प्रवरः प्रातः स्नात्वा दिके कर्म गंगातीरे दिने दिने ७ प्रातः काले शिवो गच्छेत्तं गंगायां जाह्नवी तटे तत उत्थाय
सादेवी मर्दनं क्रियते तदा शरीरात्पल्लवं भूतं गृहीत्वा दिवि शंकरो नराकारकृतस्तत्र दिव्यमानुषमनुते ८ ततो मा
नुष उत्थाय वदं जलं भाषत किं करोमि कुगच्छामि आज्ञा त्वं देवि देहि मे ९ ततो वाक्मूर्तं देव्या मल्लमानुषं स
र्वं तमुवाच उमादेवी उदेव वनमवती ११ श्री देव उवाच अरुण उत्र तमेवाक्यं यथा आज्ञा करोम्यहं गच्छ तं हारये
शं ब्रह्म न चैकरोम्यहं १२ तैलाभ्यंगं कृतं देही तोयं स्निग्धं विव्रतां गुरुं च नैव भो यत्र गच्छेति मम मेदिरे १३ देवी वाक्मूर्तं
तत्र नमो देवा कृतं तदा प्रणियत महाभागः गच्छतो द्वारं मेदिरे १४ अथ शंभुश्चागच्छ कालं च पश्यं हरः भुजंगरु
य उमा लाच देवता गण संसृत १५ निरुतानैकजनेति मानुषं वात्सवुदिमन् नमस्तु तदा शंभुमातां ज्ञानं देहि मे १६ ततो भो
तनु तस्य वाक्मूर्तं कृतं जोषं भूषितं दारुणं तस्य हित्वा प्रिष्ठेन शिवलोकं शिवंगतः १७ शिवलोकं शिवंगतं कथं भूयिष्ठं पश्यते
तदा शंभुः गृहे गत्वा देवा वचनमवती १८ श्री देव उवाच तैलाभ्यंगं कृतं देहि मर्दनं क्रियते मया शरीरात्पल्लवं भूतं ततो
दा पुत्रं मया कृतं १९ शंभु उवाच तव पुत्रं न जानामि कालं च उरति त्रिमा काले देवा विनश्यंति सर्वकालवशेन नरः २० का
लस्य पुत्रा गतिं काले भूमे पुंजं तवः काले लोकविनश्यंति यदा तस्य पत्न्याः २१ तव पुत्रं देवि न जानामि स तं तव
मम लोकं शिवंगतं तव गोचितं महसि २२ ततो हा हा कृतं देवा पुत्रं दुर्बलं उः शिता महाशोभकं तं त्रहाहा पुत्र
ममात्मज २३ शिवयुक् गृहं दारं प्रपन्नो मनंता तो महागजं तदा दृष्ट्वा हृदया मासतश्चिरे २४ तच्छिरे शंभु गृही

ग-श-

८

ततो देवा शिवं गत्वा त वपुत्रमयं धवा ततः उवाच तं देवा न हस्यमिदमब्रवीत् ॥ २६ ॥ श्रीदेव उवाच मम पुत्रकृते कृत्वा अयं च न
 २७ ॥ उज्ज्वलः मम पुत्रमहादिव्यं रूपमदुतदं शिने शिव उवाच ॥ देवि वरं दत्त्वा तव पुत्रो भविष्यति सर्वसिद्धिप्रद
 तारः यत्पुत्रा कुप्यते नरः २८ ॥ द्वादशं पुत्रमाप्ता निष्पुण्यं देवि मया कृतं यः पठेत्सा तत्कृत्या य मया ते सर्वे कि
 त्विधैः २९ ॥ प्रथमं पुत्रमाप्ता निष्कादं तं द्वितीयं कुरुतीत्यपि लोवाः चतुर्थं गजकूर्णकः ३० ॥ लंबोदरं प
 चमाः पयोर्विकट उच्चते सप्तमं विष्णुनाशाय ३१ ॥ अष्टमं च विष्णुनाशाय अष्टमं च विनायकं नवमं यस्मिन्नेते ३२ ॥
 दशमे च गणायिष्यं एकादशं ताम्रं द्वादशं सृगजं जनः ३३ ॥ तानि द्वादशानामाति य पठेत् ३४ ॥ पुण्य
 यान्तरः सर्वसिद्धिभवेत्तस्य संकटं नाकदा च त पुथिष्टि रुवाव गतो यस्य कथं योष्ट वा विधि बुद्धिजना येन
 कस्य मास तिथौ कस्य व्रत पूजा करेण ह श्री भगवान्वाचमासमा मन्त्रं कुर्यात् सर्वं दुःखं निवारितं ३५ ॥ सर्वसि
 द्धिभवेत्तस्य संकटं भविष्यति मासानां मकरे मास विशेषस्य फलं लभे भवेत् ३६ ॥ स्य पदेति चिप्रां चतुर्थी
 सिद्धिदायिनी ३७ ॥ **सर्गा मूर्तिर्गंगा ध्वजः** जयित्वा यथा विधि गन्धधूपमक्षतं च स्रपदीपं च अर्चयेत् ३८ ॥ ने
 वेद्यं च मोदकं च वासं सिद्धिर्दक्षिणा उपवासे ब्राह्मणे कुर्यात् अर्घ्यं चंद्रोदये निशं २८ अर्घ्यं चंद्रोदये दत्त्वा फलमलं
 च भक्षयेत् द्वितीये दिवे संप्राप्ते ब्राह्मणां भोजनं दत्त्वा यश्चात्भोजनं कारयेत् एकादशीं स्मरुत्वा लिकत्या
 दानं प्राप्ता नि च गवां कीटि सहस्राणि ब्रत पुण्यं गणा यिष्यं ३९ ॥ हृदि ईर प्रयागे च नैमिषे चैव यत्फलं
 विष्णुस्त्रातीर्थन्याया मो ब्रतं कृत्वा फलं लभेत् ३९ ॥ इति श्री भविष्योत्तरपुराणे श्रीमोराचतुर्थी ब्र
 तमाहोत्स्य समाप्तम् ॥ श्रीः ॥

गणेशः कथा